



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: ***Pfv.II.20.233/2024/8.***

A tanács tagjai: dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
dr. Darákné dr. Nagy Szilvia előadó bíró
dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró
dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes "végelszámolás alatt" (cím1)

A felperes képviselője:
dr. Matula Ferenc ügyvéd (cím2)

Az alperes: alperes (cím3)

Az alperes képviselője:
dr. Berlik Zoltán ügyvéd (cím4)

A per tárgya: végrehajtói iroda működési költségeinek megtérítése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Kaposvári Törvényszék 2.Pf.21.015/2023/5.

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Fonyódi Járásbíróság 32.P.20.072/2022/17.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 247.924 (kétszáznegyvenhétezer-kilencszázhuszonnégy) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapján szolgáló tényállás

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság mellé kinevezett dr. Radics Csaba önálló bírósági végrehajtót a Bírósági Végrehajtói Fegyelmi Bíróság jogerős határozatával hivatalából felfüggesztette. A Magyar Bírósági Végrehajtói Kar a 2021. május 13. napján kelt szám számú döntésével a felperes (a továbbiakban: felperes) végrehajtójának állandó helyetteseként 2021. május 13. napjától a visszavonásig terjedő időszakra alperes Kaposvári Járásbíróság mellé kinevezett önálló bírósági végrehajtót (a továbbiakban: alperes) jelölte ki.

[2] 2021. május 27-én az alperes az átadás-átvétel céljából megjelent a felperesnél, majd az egyeztetés során közölte, hogy a helyettesítést saját irodáján keresztül kívánja ellátni, ezért a végrehajtási iratokat magával viszi. Az alperes kijelentette, hogy a felperes munkavállalóit nem kívánja foglalkoztatni a helyettesítés tartama alatt. A felvett jegyzőkönyvet az alperes nem írta alá.

[3] A felek 2021. július 1-én újból egyeztetést tartottak a felperes székhelyén. Az alperes közölte, hogy a felperes munkavállalóinak utasítást nem adhat, a vállalkozói számla felett rendelkezési joga nincs, ezért a jegyzőkönyvet nem írta alá. Az alperes a helyettesítéshez kapcsolódó végrehajtási ügyeket a továbbiakban is a saját irodáján keresztül intézte.

[4] A felperes törvényes képviselője útján írásban felhívta az alperest a felperesi végrehajtó iroda 2021. május 13. napjától 2021. május 31. napjáig felmerült működési költségeinek az iroda vállalkozói számlájára való átutalására. Május hónapra 5.823.314 forint munkabér, ezen túl 763.054 forint bérleti díj és 1.222.258 forint egyéb költség címén, mindösszesen 7.808.626 forint megfizetését kérte, az önkéntes teljesítés hiányában fizetési meghagyás kibocsátását kezdeményezte.

A kereseti kérelem és az alperes ellenkérelme

[5] Az alperes fizetési meghagyással szembeni ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes keresetét elsődlegesen a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (továbbiakban: Vht.) 245. § (6) bekezdésére és a 248. § (1) bekezdésére alapította. Érvelése szerint az alperes köteles volt a felperes dolgozóinak munkabérét, a fizetendő járulékokat és egyéb költségeket megtéríteni. A felperes másodlagosan a jogalap nélküli gazdagodás jogcímét jelölte meg, mivel az alperes a felperesnek járó működési költségeket nem fizette meg, azt megtartotta, azzal sajátjaként rendelkezett, a felperes rovására jogalap nélkül jutott vagyoni előnyhöz.

[6] Az alperes érdemi ellenkérelmében mind a kereset jogalapját, mind annak összecszerúságát vitatta. Állítása szerint a felperes aktív és passzív perbeli legitimációja is hiányzik. A végrehajtási eljárásban befolyt bevétel a végrehajtót illeti, így a végrehajtói irodának nem lehet követelése vele szemben. A helyettesítés során az alperes önálló bírósági végrehajtó helyettesítési feladatait saját irodáján keresztül ellátta, ezzel eleget tett a törvényi feladatainak, a felperes költségei nem a helyettes végrehajtót terhelik, mivel a közhatalom gyakorlásában a felperesi iroda nem vett részt. A másodlagosan előterjesztett jogcímmel összefüggésben arra hivatkozott, hogy nem az alperes mint magánszemély tevékenysége folytán keletkezett a feltételezett igény, hanem az alperes mint közhatalmat gyakorló eljárásával összefüggésben. A felperes által csatolt kimutatások alkalmatlanok az igény megalapozására.

Az első- és másodfokú határozat

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 6.855.072 forint tőkét és annak kamatát, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

[8] A Vht. 245. §-ának 2015. szeptember 1-ét megelőző és azt követő szövegezéséből azt a következtetést vonta le, hogy a helyettesítés során a helyettes végrehajtó feladata, hogy a helyettesített végrehajtói irodát zavartalanul működtesse, annak működési költségét fizesse és a helyettesített végrehajtó alkalmazottai felett a munkáltatói jogkört gyakorolja. A konkrét jogszabályi rendelkezésen túl a Vht. 243. § (1) és (6) bekezdéseinek tartalmából is az szűrhető le, hogy a helyettesítő végrehajtó feladata az, hogy a helyettesítés kapcsán rábízott ügyeket a helyettesített végrehajtó irodáján keresztül lássa el.

[9] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Vht. 245.§ (6) bekezdése alapján a kereset részben megalapozott volt, és a követelésből összesen 6.855.072 forintot látott bizonyítottnak.

[10] Az elsődleges jogalapi hivatkozás megalapozott volt, ezért a jogalap nélküli gazdagodásra alapított igényt nem vizsgálta.

[11] A felperes és az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította. Az Indokolása szerint a Vht. 245. § (6) bekezdése alapján a felperes nem azt a személyt állította perbe, akivel szemben az igény érvényesíthető, a hivatkozott anyagi jogi szabályok alapján az alperes

passzív perbeli legitimációjának hiánya miatt az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a keresetet elutasította.

[12] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.180/2023/6. számú végzésében a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A másodfokú bíróságnak az új eljárásban érdemben el kellett bírálnia a felperes fellebbezését, valamint az alperes fellebbezésének azon részét, amely nem az alperes passzív perbeli legitimációjára vonatkozott.

[13] A megismételt eljárás során a másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

[14] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást kellően felderítette, azonban a döntése érdemben nem helytálló.

[15] Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a jogszabályok értelmében az önálló bírósági végrehajtónak legalább két számlával kell rendelkeznie: az 1/2022. (I. 17.) IM rendelet 47. § (1) bekezdése és a 48. § (1) bekezdés szerinti végrehajtói letéti számla az egyik, a másik pedig az 56/A. § (1) bekezdése szerinti végrehajtói elszámolási számla. A helyettes végrehajtónak a helyettesített végrehajtó irodájának működtetése során keletkező költségeket a helyettesített végrehajtó elszámolási számlájáról kell rendeznie. A felperesnek mindkét számla vonatkozásában kezelői jogot kellett volna biztosítania az alperes részére, aminek nem tett eleget.

[16] A másodfokú bíróság azt is megállapította, hogy a helyettesített végrehajtó a számla feletti kezelést az alperes számára ugyan nem biztosította, de a helyettesített végrehajtói iroda működését ezen a számlán keresztül maga rendezte. A végrehajtói iroda perrel érvényesített költségeinek a megfizetése az elszámoló számláról megtörtént a helyettesített végrehajtó útján, így a végrehajtói irodának ezzel kapcsolatos további működési költségei nem állnak fenn. A keresettel érvényesített költségeket az erre fenntartott számláról egyenlítették ki ugyanúgy, mintha az alperes rendelkezett volna erről, amit azonban a kezelői jog hiányában nem tudott megtenni. Mindezek alapján a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes végrehajtói iroda, mint önálló jogi személy nem érvényesíthet igényt a helyettesített végrehajtó helyett, és nem követelheti alappal, hogy a helyettesített végrehajtó elszámolási számlájára az alperes bármilyen befizetést eszközöljön. Ebben a körben a felperesnek keresetösségi joga nincs.

[17] A felfüggesztés időpontjában az elszámolási számlán meglévő, arra ezt követően még a felfüggesztett végrehajtó eljárása következtében befolyó, illetőleg ezután az alperes tevékenysége következtében befizetett összegeket nem is lehetett elkülöníteni, ezt a felperes sem tette meg keresetében. A kereseti kérelemben jogcímként megjelölt Vht. 245. § (6) bekezdése nem ír elő a helyettes végrehajtó részére olyan kötelezettséget, hogy csak a helyettesítés során befolyt jutalékból vagy egyéb bevételből kell a helyettesített végrehajtó irodájának a költségeit fizetnie. Ebben a körben csak a felfüggesztés megszűnése után számolhat el a felfüggesztett és a helyettes végrehajtó.

[18] A fentiekre tekintettel a másodlagos jogcímen előterjesztett kereset sem volt alapos. A felperes végrehajtói iroda költségei a perrel érintett időszakban rendezettek, a felperes pedig nem érvényesíthet igényt a helyettesített végrehajtó részére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[20] Megsértett jogszabályhelyként hivatkozott a Vht. 243. § (1), (4) és (6) bekezdésére, a 245. § (2) (4) és (6) bekezdésére, a 248. § (1) bekezdésére, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. § (2) bekezdésére, a 346. § (5) bekezdésére és a 424. § (4) és (6) bekezdésére.

[21] Állítása szerint a másodfokú bíróság teljesen figyelmen kívül hagyta azt az alperes által sem vitatott tény, miszerint a felperes letéti számlájára a végrehajtásból befolyó végrehajtási költségeket és a végrehajtót bármilyen jogcímen megillető összegeket az alperes nem a felperes elszámolási számlájára, hanem alperes Végrehajtói Irodája nevére megnyitott új elszámolási számlára utalta, ezzel a jogszabályba ütköző [Vht. 245. § (6) bekezdés] magatartásával az alperes elvonta azokat az összegeket, amelyek a felperes működési költségeinek a fedezetéül szolgáltak. Az alperes saját felróható magatartására előnyök szerzése végett nem hivatkozhat [Ptk. 1:4. § (2) bekezdés].

[22] A felperes nem akadályozta az alperesnek a Vht. 245. § (6) bekezdésében foglalt jogát. A másodfokú bíróság azon megállítása, mely szerint az alperes azért nem tudta kezelni a helyettesített végrehajtó elszámolási számláját, mert azt a felperes, illetőleg a helyettesített végrehajtó nem tette lehetővé számára, iratellenes és téves megállapítás. Iratellenes és téves az a megállapítása is, hogy a felperes az alperes részére nem biztosította az elszámolási és a letéti számla kezelői jogát. Az alperes kijelentette, hogy a saját irodája útján kívánja a helyettesítést ellátni, a végrehajtási iratokat magával kívánja vinni, és a felperes munkavállalóit nem kívánja a helyettesítés tartama alatt foglalkoztatni. Mindebből következik, hogy az alperesnek kezdettől fogva nem állt szándékában a felperes elszámolási számlájának a kezelése.

[23] A másodfokú bíróság a felperes által csatolt bizonylatok alapján azt a következtetést vonta le, hogy az elszámolási számláról fizették az iroda működési költségeit. Ezzel összefüggésben azonban figyelmen kívül hagyta a Vht. azon rendelkezését, hogy a felfüggesztés kizárólag a végrehajtó hatósági tevékenységének a gyakorlására vonatkozik, és csak ebben a jogkörben történik a helyettesítés. A Vht. 245. § (6) bekezdése értelmében az alapvető munkáltatói jogokat továbbra is a felfüggesztett végrehajtó gyakorolja. A felperes iroda pénzügyi tartalékainak kimerülését követően, miután az alperes írásbeli felszólítás ellenére 22 hónapon keresztül nem fizette ki a felperes iroda működési költségét, a vezető tisztségviselő arra kényszerült, hogy tagi kölcsönt nyújtson az irodája felszámolásának elkerülése végett.

[24] A másodfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy a végrehajtói iroda perrel érvényesített költségeinek megfizetése az elszámoló számláról megtörtént, a felperes mint önálló jogi személy ezért nem érvényesíthet igényt a helyettesített végrehajtó helyett. A másodfokú bíróság ítélete azonban nem felel meg a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.II.20.180/2023/6. számú végzésében rögzítetteknek. A Kúria hivatkozott végzése a felperesi keresetőség és az alperessel szembeni igényérvényesítés jogalapját már egyértelműen megállapította. A másodfokú bíróság nem tett eleget a Kúria végzésében meghatározottaknak, hanem attól eltérően a felperes perbeli legitimációjának a hiányát mondta ki akkor, amikor az igény érvényesítésére a helyettesített végrehajtót jelölte meg. A másodfokú bíróság ítélete ezért sérti a Pp. 346. (5) bekezdését és a 424. § (4) és (6) bekezdéseit.

[25] A másodfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy az elszámolási számlán meglévő, majd pedig arra a felfüggesztés időpontját követően befolyó összegeket nem lehet elkülöníteni, és a felperes a keresetében sem különítette el azokat. A másodfokú bíróság nem

indokolta meg, hogy ez a per tárgyát milyen módon érinti, mivel 2021. május 13-a után a felperes letéti számláját kizárólagosan az alperes kezelte, és az oda beérkező összegeket nem a felperes elszámolási számlájára, hanem alperes Végrehajtói Irodája nevére nyitott új elszámolási számlára utalta. A Vht. 245. § (6) bekezdéséből következik, hogy a helyettesnek biztosítani kell a helyettesített végrehajtói iroda zavartalan működését és a működési költségek kifizetését. A jogszerű eljárás az lett volna, hogy a letéti számláról minden összeget a felperes elszámolási számlájára utal, ekkor az elszámolási számlán meglévő összeg biztosította volna a működési költségek fedezetét. A jogszabály teljes félremagyarázása, hogy az alperes csak a perben nem álló helyettesített végrehajtó felfüggesztésének megszűnését követően lenne köteles elszámolni, akkor is kizárólag a helyettesített végrehajtóval. Ettől eltérő módon rendelkezik a Vht. 245. § (6) bekezdése.

[26] A felperes szerint a másodfokú bíróság ítélete kirívóan jogszabálysértő, ezért a hatályon kívül helyezés és új eljárás lefolytatására kötelezés esetén kérte, hogy a Kúria az eljárás lefolytatására másik törvényszéket jelöljön ki. Az ügy elfogulatlan megítélése szempontjából az sem elhanyagolható, hogy az alperes a perbeli időszakban a Kaposvári Járásbíróság illetékességi területére kinevezett önálló bírósági végrehajtó volt.

[27] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

[28] Az alperes a jogszabályoknak, köztük a bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002 (I.17.) IM rendelet (a továbbiakban: Vűsz.) és a Vht. előírásainak megfelelően járt el helyettesi tevékenysége során, nem sértette meg a Vűsz. 47.-49. § rendelkezéseit, jogellenes pénzkezelést sem valósított meg. A felek közötti eljárásnak nem volt tárgya, hogy az alperes, vagy rá tekintettel más milyen bevételt szerzett a végrehajtási eljárások során, és ezen bevételszerzésnek mi volt a jogalapja. A felperes jogalap nélküli gazdagodás jogcímén előterjesztett keresetének jogalapja az volt, hogy az alperes saját magánvagyonára terhére fizetendő összeget takarított meg azzal, hogy a költségek kifizetése nem történt meg azon személy részéről, aki az egyes számlákon vevőként fizetésre kötelezettként szerepelt. A jelen eljárásban nincs jogi lehetőség annak vizsgálatára, hogy mi minősül végrehajtói bevételnek. Ez nem tárgya a keresetnek. Nem vitás, hogy a számlához a felperes nem adott hozzáférést az alperes részére.

[29] A Vht. 240/A. § (2) bekezdése rendelkezési jogot biztosít a letéti számla felett a helyettes végrehajtónak. Ehhez a rendelkezési joghoz nem szükséges a helyettesített végrehajtó vagy végrehajtói iroda engedélye, az a törvény erejénél fogva következik be. Ez nem vonatkozik az elszámolási számlára. Az elszámolási számla kezelésére a felperes irodavezetőjének és a vele függőségi viszonyban álló alkalmazottjának van jogosultsága. A felperes azonban nem a végrehajtói bevétellel való elszámolás iránt indított keresetet, hanem a költségek kifizetését kérte. A Vht. 245. § (6) bekezdése a számlák kezelésével összefüggésben határozza meg azt a követelményt, hogy a helyettes a helyettesített számláit kezeli, költségeit kifizeti. Azonban erre a felperes felróható magatartása miatt lehetősége sem volt az alperesnek. Azt követően, hogy a letéti számlát az alperes szabályszerűen átvette, olyan pénzüsszegek érkeztek 2021 júliusában, amelyek jogosultja a helyettes volt, azonban azokat a felperes használta fel.

[30] A felülvizsgálati kérelemben szereplő egyetlen jogszabályhelyet sem sértett meg a másodfokú bíróság. Döntését a Kúria irányadó végzésére figyelemmel hozta meg a kereset korlátai közt maradva, indokolási kötelezettségének eleget tett. A Pp. 424. § (4) és (6) bekezdésének címzettje a Kúria, így ezen jogszabályhelyet a másodfokú bíróság nem tudta megsérteni.

[31] A Pp. 14. § (1) bekezdés b) pontja nem teszi lehetővé a kizárást a Pp. 12. § f) pontjára alapítva, a felperes által megjelölt okok nem felelnek meg a Pp. kizárásra vonatkozó rendelkezéseiben foglalt feltételeknek.

[32] Az alperes továbbra is fenntartotta azt az álláspontját: a Vht. 2023. július 7. napjáig hatályos rendelkezései alapján kizárt az állandó helyettes saját végrehajtói irodája útján az állandó helyettesítés ellátása.

A Kúria döntése és jogi indokai

[33] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

[34] A Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül [Pp. 413. § (1) bekezdés, 423. § (1) bekezdés].

[35] A felperes sérelmezte: a másodfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta azt, hogy a Vht. külön fejezetbe foglalta a végrehajtó helyettesítése esetére vonatkozó, kötelezően alkalmazandó tételes szabályokat [Vht. 243. §-248. §]. A felperes által megjelölt jogszabálysértések [a Vht. 243. § (1), (4) és (6) bekezdés, a 245. § (2), (4) bekezdés, a 248. § (1) bekezdés] a végrehajtó helyettesítésének rendjére, a helyettesítés eseteire, a helyettes feladataira és további kötelezettségeire vonatkozó általános szabályokat tartalmazzak, amelyek önmagukban nem alapozzák meg a felperes működési költség megfizetésére irányuló igényét. A felperes felülvizsgálati kérelme arra nem tartalmaz érvelést, hogy a végrehajtó helyettesítésének a rendje, a helyettesítés esetei körében tartalmilag milyen jogszabálysértést követett el az alperes. Jogszabálysértésként csak arra hivatkozott, hogy az alperes a működési költségeket – kötelezettsége ellenére – nem fizette meg. A megjelölt jogszabályhelyek azonban nem adnak felhatalmazást a felperesnek arra, hogy ezeken a jogcímeneken követelhesse a működési költségei megtérítését az alperestől.

[36] A Vht. 245. § (6) bekezdése a helyettes feladatait rögzíti: gondoskodik a végrehajtó irodájának zavartalan működéséről, a működési költségeket kifizeti, a számláit kezeli, a végrehajtó alkalmazottjai felett a munkáltatói jogokat gyakorolja az alapvető munkáltatói jogok kivételével. A Vht. 245. § (6) bekezdése feladatköröket rögzítő jogszabályhely, amely az előzőekhez hasonlóan önmagában nem teremt jogalapot a felperes által érvényesített pénzköveteléséhez. A norma címzettje a helyettes végrehajtó. Amennyiben az alperes ezen feladatait nem látja el vagy elmulasztja, úgy – ha ennek feltételei fennállnak – más jogcímen (például Ptk. 6:548. §) lehet vele szemben igényt érvényesíteni. A Kúria kiemeli továbbá, hogy a végrehajtói iroda költségeinek megfizetése a jogerős ítélet [35] bekezdése szerint az elszámoló számláról megtörtént, ezt egyik fél sem tette vitássá. A felperes felülvizsgálati kérelme a másodlagos, jogalap nélküli gazdagodás jogcímén előterjesztett kereset elutasítására pedig nem terjedt ki, megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 6:579. §-ára nem hivatkozott, így a Kúria azt érdemben nem is tudta vizsgálni. A fent kifejtettekre tekintettel nem volt jelentősége annak a felülvizsgálati érvelésnek sem, hogy: a felperes biztosította-e az alperes részére a hozzáférést az elszámolási számlához vagy sem, és ebből ered-e az, hogy az alperes a végrehajtói iroda zavartalan működését – a felperes állítása szerint – nem tudta biztosítani; az elszámolási számlán meglévő, majd pedig a felfüggesztés időpontját követően befolyó összegeket el lehet-e különíteni. A Kúria utal arra, ha a felperes vezető tisztségviselője a felperestől elkülönült saját vagyonából finanszírozta meg ezeket a

költségeket, úgy ezen költségek megfizetése erejéig megfelelő jogcím megjelölésével legfeljebb ő érvényesíthetne igényt az alperessel szemben.

[37] A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a Kúria Pfv.II.20.180/2023/6. számú végzésében a felperes igényérvényesítésének a jogát egyszer már megállapította. Ezzel szemben a Kúria fenti határozatában csak az alperes passzív perbeli legitimációja tekintetében foglalt állást, mivel a felülvizsgálati kérelem is csak arra terjedt ki. A Kúria iránymutatása szerint az új eljárásban a másodfokú bíróságnak el kellett bírálnia a felperes fellebbezését, valamint az alperes fellebbezésének azon részét, amely nem az alperes passzív perbeli legitimációjára vonatkozott. Az alperes vitatta a fellebbezésében a felperes perbeli legitimációját is, álláspontja szerint a végrehajtói működéssel összefüggő költsége a működő végrehajtónak lehet, nem pedig a végrehajtói irodának, így a felperest alperessel szemben semmilyen költség nem illeti meg. A jogerős ítélet ez okból nem ütközik a Pp. 424. § (4) és (6) bekezdésébe, valamint 346. § (5) bekezdésébe sem.

[38] Ezen túlmenően a Kúria utal arra, hogy a felperes nem jelölte meg, hogy miért lenne hiányos a másodfokú bíróság ítéletének indokolása [Pp. 346. § (5) bekezdés]. Nem jelenti az indokolási kötelezettség megszegését önmagában az, ha a fél nem ért egyet a jogerős határozatban foglalt jogértelmezéssel.

[39] Alaptalan a felperes felülvizsgálati kérelme a Pp. 2. § (2) bekezdésének megsértése körében is. A felperes érvelése szerint a másodfokú bíróság olyan okból utasította el a keresetét, amelyre nem terjed ki az alperes ellenkérelme és jognyilatkozata. A Kúria e körben is utal arra, hogy a Pfv.II.20.237/2023/6. számú végzése szerint a másodfokú bíróságnak az új eljárásban érdemben el kellett bírálnia a felperes fellebbezését, valamint az alperes fellebbezésének azon részét, amely nem az alperes passzív perbeli legitimációjára vonatkozott. Az alperes a per során ellenkérelmében vitatta a felperes perbeli legitimációját is: arra hivatkozott, hogy a bevétel a végrehajtót, és nem a végrehajtó irodáját illeti, valamint a végrehajtói iroda saját fenntartási költségeit nem követelheti közvetlenül harmadik személytől. A fentiekre tekintettel a megismételt eljárásban a másodfokú bíróság – helyesen – vizsgálta, hogy a felperesnek van-e keresetösségi joga mind az elsődleges, a Vht. 245. § (6) bekezdésére, mind a másodlagos, a jogalap nélküli gazdagodás jogcímére alapított kereset alapján. Mindezek alapján megállapítható, hogy a jogerős ítélet ez okból nem sérti a Pp. 2. § (2) bekezdését.

[40] A fent kifejtettekre tekintettel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria hatályában fenntartotta [Pp. 424. § (1) bekezdés].

[41] A felperes a felülvizsgálati kérelméhez 780.862 forint felülvizsgálati eljárási illetéket fizetett meg. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 51. § (1) bekezdése értelmében azonban a megismételt eljárásban a fél az illeték ismételt megfizetése alól mentesül, ezért a megfizetett illeték visszatérítésének van helye az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja alapján. A felperes 780.862 forint illeték visszatérítését kérheti az adóhatóságtól, amelyről a Kúria az adóhatóságot határozata egy példánya megküldésével értesíti az elsőfokú bíróság útján [Itv. 80. § (1) bekezdés i) pont, 81. § (2) bekezdés, 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet].

[42] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 82. § (1)-(2) bekezdése és a 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte őt a Kúria a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztő alperes ügyvédi képvisellel felmerült felszámított felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. A Kúria ennek összegét a bírósági eljárásban megállapító ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján, az alperes által felszámított 195.216 forint + áfa, azaz 247.924 forintban állapította meg.

[43] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdése értelmében alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján.

[44] Az ítélet ellen a felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. szeptember 24.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró